

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 53. Rudolphus Patriarcha Antiochenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

Privilegium, a Paschali Papa secundo Rege Balduino & Gibelino Patriarchæ concessum, quo Patriarchæ Hierosolymitano Jus in omnes Episcopatus, a Rege subigendos dederat. Patriarcha Hierosolymitanus Archiepiscopo quidem Tyriensi primum etiam locum inter Suffraganeos suos assignaverat, sed tres Episcopatus, ipsius Sedi Archiepiscopali subditos, Acriensem, Sydoniensem & Berytensem subtraxerat. Præterea Patriarcha Antiochenus eundem possessione Ecclesiarum Bibliensis, Tripolitanae & Antarendensis privaverat, non quod negaret, has Tyriensi Ecclesiæ esse de jure subjectas, sed quod ipsum Archiepiscopus tanquam Ecclesiæ Archiepiscopalis Tyriensis Superiorem non agnosceret. Ceterum Fucherio Archiepiscopo Roma reduci Patriarcha Hierosolymitanus, licet reluctans, tres Suffraganeos reddidit; ceteris vero, datis literis, Papa præcepit, ut sub Jurisdictionem Metropolitanæ sui redirent, & Patriarchæ Antiocheno scripsit, ne eos Tyriensi Archiepiscopo amplius subtraheret.

c. 13.

ep. 5. &c.

§. LIII.

Rudolphus Patriarcha Antiochenus.

Guil. c. 10. Sedem Antiochenam tunc temporis occupabat Rudolphus, natus in oppido, vulgo *Domfront*, in confiniis Territorii Ceno-

Cenomanensis & Normanniæ posito, vir Sæcul. XII. A.C. 1139.
 artis militaris peritus, pompam amans & munificus, inde etiam populo & viris nobilibus gratissimus. Quippe Bernardo, primo Patriarcha Antiocheno Latini ritus, anno Pontificatus sui trigesimo sexto, id est, Salutis humanæ, millesimo centesimo trigesimo quinto, fatis functo, cum Archiepiscopi & Episcopi amplissimæ Sedis Suffraganei in Palatio Patriarchali convenissent, Patriarcham electuri, populus Præsulibus inconsultis, excitato tumultu Rudolphum jam prius Archiepiscopum Mamistrensem, quæ civitas vetus Mopsuestia in Cilicia est, elegerunt, & in Cathedra S. Petri collocarunt. Tunc vero Præsules ad eligendum Episcopum congregati, timentes furorem populi immanem in modum vociferantis, dilapsi sunt, recusantes obedire Patriarchæ, quem non elegissent. Ipse nihilominus Ecclesiæ & Palatii Patriarchalis possessionem adiit, & ne Pallium a Papa per multas ambages petere cogeretur, illud protinus ex Altari S. Petri arripuit. Paulatim etiam non nullos Suffraganeorum suorum ad suam Communionem pertraxit, & si animos Canonicorum suorum sibi conciliasset, hanc Sedem quiete obtinere potuisset. Sed eos ipsorum Bona invadens in se concitavit, & immensæ divitiæ congestæ hominis animum usque

Hist. Eccles. Tom. XVI. Ggg adeo

Sæcul. XII. adeo inflarunt, ut ceterum mortalium
A.C. 1139. genus sibi comparatum vix hominum no-
mine satis dignum existimaret, viros
quosdam de sua Diœcesi præcipuos vi
adhibita ejecit, alios carceri & ferreis
vinculis tradidit, dicens, quod in ipsius
necem conjurassent. Ita denique, quod
omnium odium meruisset, sibi ipsi con-
sciis, propriæ mentis stimulis agitatus,
vix inter familiares satis securum se cre-
debat. Adversarios præ ceteris infensos
habebat Lambertum Ecclesiæ suæ Archi-
diaconum & Arnulphum Calabrum, vi-
rum nobilem, literis instructum, rebus
gerendis parem, qui exinde Archiepisco-
patum Cosentinum consecutus est. Hi
iter Romam ingressi sunt, querelas ad-
versus Rudolphum Patriarcham delatu-
ri; Raimundus vero, Princeps Antioche-
nus, eorum Fautor, Rudolphum ad ean-
dem profectioem suscipiendam compu-
lit. Arnulphus viæ compendio usus, ut
Patriarchæ adventum anteverteret, ubi
in Siciliam appullus est, cum amicis &
propinquis ad Rogerium Ducem se con-
ferens, ecce, ait, *justus Deus, manibus tuis
tradit Patriarcham, qui contra fas omne
Principatum Antiochenum tibi rapuit.
Is enim paulo post in Siciliam tuam pedem
inferet.* Cumque Dux in omnes portus
arcana mandata misisset, Rudolphus, nul-
las insidias suspicatus, & Brundisium in-
vectus,

*Guil. Tyr.
XV. c. 12.*

vectus capitur, vinculis constringitur, & ^{Sæcul. XII.} in Siciliam abstrahitur. Unde vero, cum A.C.1139. solertissimus esset & facundissimus, quibusdam conditionibus cum Duce pace inita, Romam honorifice dimittitur.

In principio Romæ difficilia omnia Rudolpho videbantur, cum inimicus Sacrae Sedis haberetur, cui suam per omnia æqualem jactaret; nam dicere auditus fuerat, Cathedram S. Petri æque Antiochiæ existere ac Romæ, quin etiam Antiochenam Romanæ Ecclesiæ Sororem esse natu majorem. Tandem opera amicorum suorum in conspectum Pontificis admissus, & tota Curia præsentem magnifice exceptus est. Adfuere etiam ipsius Adversarii, qui oblati Libellis actionem in Judicio contra eum prosecuturi erant, sed cum Judicibus Romanis documentis necessariis ad eum convincendum instructi esse non viderentur, utrique parti præceptum est; interim acquiescerent, ^{Antiochia.} donec Papa Legatum in Siriam mitteret, hujus causæ adjuncta melius comperturum. Tum Patriarcha Pallium, quod Antiochiæ proprio arbitrio & spreta, ut dicebatur, Sacrae Sedis auctoritate, assumpserat, reddidit, aliudque, supra corpus S. Petri pro more depositum, de manu primi Diaconi accepit. Ita Pontifici reconciliatus in Siciliam rediit, ubi Dux

Ggg 2 in

6.31.

Sæcul. XII. in Syriam navigaturo triremes dedit.
 A.C. 1139. Veram, postquam illo pervenit, Ecclesia

c. 14.

Antiochena eum recipere noluit, coactusque est primum in Monasterium montis Nigri haud procul positum, & deinde ad Comitem Edeffenum, qui eum, ut ad se inviseret, rogaverat, confugere. Tandem, saltem in speciem Principi Antiocheno reconciliatus, magna pompa in urbem Antiochenam invectus est.

c. 15.

Inter hæc Papa Legatum in Syriam misit Petrum, Archiepiscopum Lugdunensem, qui Acriam appulsus, nihil antiquius habuit quam Hierosolymam petere, Deum in civitate Sancta precaturus. Urgebant autem Legatum Lambertus & Arnulphus ut Antiochiam veniret. Ergo Acriam reversus est, ubi morbo correptus, cum inclinata admodum esset ætate, e vita decessit. Quin data venenata potione peremptus fuisse dicebatur. Itaque Rudolphi Patriarchæ Adversarii, spe sua delusi & tot laboribus in hac causa frustra susceptis fatigati in gratiam cum eo redire studuerunt. Ipse Lambertum Archidiaconi Dignitati restituit, sed Arnulpho ignoscere noluit, qui summo opere irritatus, favente sibi Principe Romam secundo petiit, Sacram Sedem ad alium Legatum in Asiam mittendum sollicitaturus. Ceterum Petrus Archiepiscopus Lugdunensis obierat, ut me-
 mora

moravimus, vigesima nona Maji anno ^{Sæcul. XII.} millesimo centesimo trigesimo nono. ^{A.C. 1139.} Ei in Ecclesia Lugdunensi successit Falco, ^{Gall. Chron.} ejusdem Ecclesiæ Decanus, quem rite electum Geofridus Episcopus Lingonensis & S. Bernardus tanquam multorum meritorum virum, datis literis, Summo ^{ep. 171. 172.} Pontifici commendarunt.

§. LIV.

Concilium Generale Lateranense.

Concilium universale, Romæ ab Innocentio Papa indictum, in Palatio ^{to. 10. p. 999.} Lateranensi, die octava Aprilis, anno millesimo centesimo trigesimo nono, nempe ^{Chron. Mau-} Sabbato quartæ Hebdomadæ in ^{Qui-} Quadragesima celebratum est, quod inter Concilia Generalia Decimum habetur. ^{rin.} Mille plus minusve adfuere Episcopi. Quidam illius temporis Scriptor in Oratione, quam Summus Pontifex in principio Concilii ad Patres congregatos habuit, verba sequentia, præter alia eidem in ore ponit: *Nostis, quia Roma Caput est mundi, & quia a Romani Pontificis licentia Ecclesiastici honoris celsitudo quasi Feodalis juris consuetudine suscipitur, & sine ejus permissione legaliter non tenetur.* (*)

G g g 3 Huc

(*) Sunt ipsa verba ex Actis Conciliorum, non quidam ex ipso Concilio, sed ex Actis adjectis Chronici Mauriniacensis.